

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se napoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Incoronarea Regelui.

Sibiu, 28 Decembrie n.

Peste două zile, Sâmbătă, în 30 Decembrie n. c. Maiestatea Sa, Împăratul și Regele nostru *Carol*, va fi încoronat, cu ceremonialul obicinuit, de Rege apostolic al Ungariei, Croației-Slavoniei și Dalmației, și după acest act însemnat întră în toate drepturile ce-i compet ca Domnitor, ca stăpânitor al popoarelor de sub coroana sfântului Ștefan, întemeietorul regatului nostru. Fără a se supune actului încoronării, Maiestatea Sa n'ar avea puterea legală de a exercita drepturile de Domnitor, care putere i se dă, conform vechilor obiceiuri și conform legilor țării, numai prin punerea sfintei coroane ungare pe cap, prin prestarea jurământului în fața reprezentanților națiunii politice ungare, și prin observarea tuturor celorlalte formalități prescrise pentru însemnatul act al încoronării sale de Rege apostolic ungur.

Va trece Maiestatea Sa, Regele nostru *Carol*, Sâmbătă, în 30 Decembrie n. c. prin toate aceste formalități, stabilite în programul de încoronare, publicat în numărul nostru trecut, intrând apoi în toate drepturile și primind dela însăși popoarele țării deplina demnitate oficioasă de Domnitor al lor, cu toate prerogativele, dar și cu toate datorițele față de ele. Va avea dreptul de aci încolo Maiestatea Sa să pretindă ascultare și supunere necondiționată dela toți locuitorii din țările de sub coroana sfântului Ștefan, dar va avea și datorița de a fi părinte drept și îngrijitor al tuturor, fără deosebire de rang, clasă, lege și naționalitate.

Căci un Domnitor nu e altceva, decât locuitorul mirean de pe pământ al supremului Domnitor din ceriuri, al Atotputernicului Dumnezeu, care nu face deosebire între om și om la împărțirea dreptății, același lucru așteptându-l și cerându-l și dela locuitorii săi de pe pământ, încredințați cu exercitarea dreptății între oameni. Și tocmai pentru că Domnitorii sunt locuitorii lui Dumnezeu pe pământ, li-se cuvine stimă, venerațiune și supunere necondiționată din partea popoarelor de sub a lor stăpânire. Precum pe bunul Dumnezeu nu-i este permis nimănui să-l supere ori să-l vatăme, nici cu fapta, nici cu cuvântul și nici cu gândul, tot așa nu poate fi atinsă niciodată nici persoana Domnitorului, de nime și prin nimica, pentru că în ea este și trebuie să fie concentrată întreaga putere morală, care pedepsește și remunerează, după principiile dreptății și în înțelesul legilor pe cari Domnitorul a pus jurământul.

E înaltă și glorioasă demnitatea de Domnitor, cea mai înaltă și mai glorioasă în lume, și fericite sunt țările și popoarele, în fruntea cărora ajung ca domnitori persoane conștite, nu numai de înalta lor demnitate, ci și de datorițele mari și multe, pe cari le au legate de ea. Pentru că dacă

Domnitorul e capul, și toți ceilalți formează membrele diferite ale întregului, care se numește stat, atunci datorința capului e să poarte grije și de libera mișcare a diferitelor membre ale acestui corp, de bunăstarea și prosperarea lor, pentru că întărindu-se ele, se întărește corpul întreg.

E frumoasă, înaltă și glorioasă demnitatea de Domnitor, dar e și grea din cale afară în același timp. Ori cât de drept să fie Domnitorul, tuturor nu poate să le facă dreptate de-odată, pentru că și dreptatea e un lucru foarte relativ: ce e pentru unul dreptate, nu e pentru celalalt. Și apoi Domnitorul are să țină în vedere în prima linie binele public, care de multeori poate fi apărat și conservat numai cu violarea bunurilor personale, considerate de altcui de inatacabile.

Multe griji, multe bătăi de cap, multe nopți nedormite vor avea deci și Domnitorii, și mulți dintre țărani noștri simpli, cari de dimineața până seara săvârșesc munca grea a harnicului cultivator de pământ, se vor culca cu mult mai liniștiți în sufletul lor și vor dormi cu mult mai bine decât câte un Domnitor torturat de grijele mari ale guvernării țării sale.

Câți Domnitori vor fi fost și câți vor mai fi, cari sub splendida coroană domnească au purtat și poartă cununa de spini pe frunțile încrețite de griji!

În privința aceasta să ne aducem numai aminte de pățania lui *Damocle*, lingușitorul și preamăritorul curtean al regelui *Dionisie* din Siracusa. Pentru că să convingă regele *Dionisie* pe *Damocle*, că fericirea sa ca domnitor nu e așa de mare cum și-o închipue acest curtean, a dat o masă mare și bogată, la care a invitat pe toți marii țării, pe toți curtenii, și a invitat și pe *Damocle*. Pentru fiecare oaspe era stabilit locul la masă, și astfel și pentru *Damocle*. Deasupra scaunului lui *Damocle* era însă atârnată o sabie ascuțită, legată de tavan numai cu un fir de păr, și așezându-se *Damocle* pe scaun, sabia atârna tocmai deasupra capului său. În zadar îmbia regele *Dionisie* neconținut pe spăriatul său musafir, ca să iee din mâncările cele bune și alese de pe masă și să bea din vinurile cele bune ce le turnau păharnicii în pocale, căci *Damocle* n'a mâncat și n'a beut nimica, ci mereu tremura de frică, îngrozit în sufletul său, că va cădea sabia și îi va crepa capul în două. În sfârșit, ridicând masa și făcând posibilă lui *Damocle* eșirea din situația periculoasă, i-a spus regele: «Vezi *Damocle*, asta e fericirea Domnitorilor!» Greutate, primejdie, sarcină grea, cea mai mare sarcină, pe care poate să o aibă și să o poarte un muritor în lumea aceasta! Și totuși sarcina poate fi purtată cu ușurătate, când Domnitorul e încunjurat de iubirea și de credința sinceră a supușilor săi!

Sarcina aceasta grea de stăpânitor, dar și de părinte ocrotitor al numă-

roaselor popoare din patria noastră iubită o primește asupra sa, peste două zile, Sâmbătă, în 30 Decembrie n. c. Maiestatea Sa, Împăratul și Regele *Carol*, prin punerea pe cap a sfintei coroane ungare, prin încoronarea sa de Rege apostolic al Ungariei, Croației-Slavoniei și Dalmației, țările cari împreună formează statul unitar ungur. În zilele extraordinare de grele primește Maiestatea Sa sarcina de Rege încoronat al țării noastre, în zilele în cari țara sângerează, acum în al treilea an, la diferitele fronturi, în cari popoarele țării aduc cele mai mari jertfe posibile, în bani și vieți omenesti, pentru apărarea hotarelor țării și pentru asigurarea unui viitor mai bun și mai prielnic pentru toți locuitorii țării. În suși Maiestatea Sa, Regele, dela front a fost chemat la patul decedatului său înaintaș de pie memorie, pentru că din voea prevedinței divine să-i iee apoi locul, urcând tronul glorioșilor săi străbuni. Nici când poate că Rege ungur nu a fost încoronat în zile mai grele și mai pline de primejdii, decum sunt zilele acestea, în cari Maiestatea Sa își pune pe cap sfânta coroană ungură!

Și iarăși, poate că nicidecum Rege ungur nu a fost încoronat între auspicii mai frumoase și mai favorabile, decum sunt cele de acum. Nici odată popoarele din patria aceasta iubită n'au fost, credem, atât de închiegate în jurul tronului, ca tocmai acum! Nici când credința și iubirea lor față de tron și casa domnitoare nu s'a manifestat cu atâta sinceritate și tărie, ca acum! Maiestatea Sa, care dela front a fost chemat ca să urce tronul și care a umblat și prin țară, o știe aceasta! Iar unde este iubire și credință, alipire nemărginită față de persoana Domnitorului, sarcina purtării acestei preainalte demnități nu este, nu poate să fie grea!

Facă deci prevedința divină, ca și pentru Maiestatea Sa, Regele nostru *Carol*, purtarea sarcinii de stăpânitor al popoarelor sale credincioase, cari i-au primit urcarea pe tron cu bucurie, cu încredere, cu iubire nemărginită, să fie ușoară, în cursul întregii sale domnii. Fie ferit Regele nostru *Carol* în toate zilele domniei sale de orice primejdie, de orice supărare, pentru că senină fiind viața sa, nu poate să fie decât senină viața și pentru popoarele de sub a sa stăpânire!

Norii grei cari stau încă îngrămădiți deasupra patriei noastre, voea atotputernicului Dumnezeu să sperăm că-i va respira în curând, și atunci Maiestatea Sa se va putea dedica cu totul binelui și fericirii popoarelor, cari îl încunjură cu toată iubirea lor. Și între acestea popoare nu stăm la locul din urmă nici noi, poporul român din patria aceasta, după Maghiari cel mai numeros, și poate că cel mai vechiu popor al țării. Iubirea, alipirea, loialitatea, credința acestui popor și în special a credincioșilor bisericii ortodoxe române, în numele cărora suntem chemați și datori a ne spune cuvântul, față de tron și casa domnitoare,

e de prisos a mai fi accentuată în mod special, pentru că ea e destul de cunoscută; e proverbială.

Tradiționala fidelitate a popoului român față de capul încoronat al țării și față de patrie e curată ca razele de soare și tare ca stânca de granit. Nu poate să o clatine nici o ispită, nici o încercare de ademenire. Despre aceasta a dat probe convingătoare poporul român din țara aceasta și în războiul prin care trecem încă, precum probe nenumărate a dat el și în trecut, totdeauna când i s'au cerut jertfe, în bani și în sânge, pentru tron și patrie.

A adus și de astădată poporul român din patria aceasta iubită mari jertfe, în sânge și în avere, dar le-a adus cu drag, pentru că le-a adus pe altarul patriei și pentru apărarea și întărirea tronului. Le-a adus însă și în firma convingere, că loialitatea și credința sa față de tron și patrie vor fi onorate la timpul său, și că în viitorul apropiat se va bucura și el de o soartă bună, de soartea pe care o merită în schimbul jertfelor aduse pentru tron și pe altarul patriei. Înțelepciunea Maiestății Sale și a luminaților săi sfinctici sigur că va face deci, ca poporul român din patria aceasta să nu fie înșelat în speranțele, în așteptările sale, legate de viitorul apropiat și în viitor să nu mai fie privit și tratat cu neîncredere, ci ca un factor de nădejde și folositor statului.

În așteptarea zilelor mai bune, cari trebuie să vină, să primim deci pe noul uns al Domnului și al țării așa cum se cuvine să-l primim și cum datori suntem să-l primim: cu încredere și cu supunere omagială. Să sune clopotele în ziua de încoronare la toate bisericile modeste românești, și dela toate altarele să se ridice rugăciuni la ceriuri pentru îndelunga viațuire și scutirea de toate relele a noului nostru Rege încoronat *Carol IV*. Dela toate altarele să se ceară ajutorul cel sfânt asupra Maiestății Sale, ca să poată învinge toate greutățile, pe toți dușmanii, și să poată delătura toate pedecile, cari s'ar pune cumva în calea realizării planurilor bune și înțelepte ale Maiestății Sale, croite spre binele și fericirea credincioaselor sale popoare. Și în toate bisericile să răsune cântarea bisericască: «Mântuește Doamne poporul tău și binecuvântă moștenirea ta, biruința Împăratului și Regelui nostru *Carol al IV-lea* asupra protivnicilor săi dăruiește, și cu crucea ta păzește pe poporul tău».

Cu toate miseriile prin cari trecem în aceste zile de generală topeenie; pe lângă toate durerile și suferințele pe cari toți le avem: zi de bucurie și de sărbătoare să ne fie deci ziua de Sâmbătă, în care toți să strigăm, din tot sufletul și din tot cugetul:

Trăiască Maiestatea Sa, Regele *Carol*! Trăiască Maiestatea Sa, Regina *Zita*! Trăiască Moștenitorul de tron *Francisc Iosif Otto*! Trăiască întreaga casă domnitoare de Habsburg! Trăiască patria!

Sfânta coroană ungară.

Coroana pusă pe capul Domnitorilor e o podoabă, un decor, un semn distinctiv pentru demnitatea pe care ei o reprezintă în calitate de căpetenii ale țării lor; dar totdeodată e și semn distinctiv exterior al superiorității însușirilor interne pe cari trebuie să le aibă, ca cei mai mari în statul lor, ca cei investiți cu putere nelimitată întru conducerea și stăpânirea supușilor lor. Așa e pretutindenea. La noi însă, coroana cu care vin încoronati Regii, e mai mult decât atât. E un simbol, e însași voința țării întruchipată în coroana pusă pe capul Aceluia, pe care totalitatea îl ține de chemat și de vrednic să-i fie căpetenie de stat. De aceea la noi Regii neîncoronati nu ar avea nici o putere obligatoare pentru supuși. N'ar putea sancționa legi și n'ar putea împărți dignități și privilegii. Așa e obiceiul din vremile cele mai vechi și așa dispun și legile țării. Incoronarea la noi nu e deci o simplă paradă, ca pe alte locuri, ci o necesitate, isvorită din întocmirile, cari au fost date statului în vremile de demult.

Coroana cu care se încoronează Regii apostolici ai Ungariei, Croației-Slavoniei și Dalmației, se zice că e coroana Sfântului Ștefan, primul Rege ungar, și că e coroana, pe care acesta a primit-o dela Papa Silvestru II, împreună cu crucea dublă apostolică de argint. Lucrurile însă nu stau astfel. Coroana cu care se încoronează Regii ungari, nu e de origine romană, ci grecească. Aceasta se poate constata, nu numai din inscripțiile grecești, pe cari le are, ci și din faptul, că pe ea se văd chipurile sfinților sărbătoriți de biserica cea ortodoxă, și apoi chipurile împăraților Mihail Duca și Constantin Porfirogenitul, cari își aveau sediul în Constantinopol, nu în Roma.

Partea de desupt a coroanei ungare e deci grecească, dar partea superioară e romană, cu inscripții latinești și cu chipurile sfinților din biserica apuseană. După toate probabilitățile deci, coroana ungară e înădită și compusă din o coroană grecească și din altă coroană romană, sigur că din aceea, pe care a primit-o Ștefan cel Sfânt, primul Rege ungar, în anul 1000, dela Papa Silvestru II din Roma.

Pentru că fapt stabilit e, că Regele Ștefan a primit o coroană dela Papa Silvestru II, coroana cu care însuși a fost încoronat de Rege apostolic al Ungariei. Regii cari i-au urmat pe tron apoi tot cu această coroană au fost încoronați, până la anul 1084, când Regele Ștefan a fost ridicat între sfinți, și când coroana, împreună cu celelalte lucruri rămase în urma sa, au fost declarate și considerate de sfinte, și așezate într-o ladă au fost conservate apoi ca relicvii sfinte în cripta sa regală din biserica catedrală din Albaregală. De aici încolo Regii ungari au fost încoronați cu altă coroană, cu cea de astăzi, care apoi în cursul vremii, nu se prea știe când, a fost înădită cu coroana Sfântului Ștefan.

Cumcă așa a fost și așa s'au întâmplat lucrurile, ne putem convinge din actul de încoronare, pe care l'au compus staturile și ordinele țării în dieta ținută la anul 1440 în Albaregală, cu ocaziunea încoronării de Rege al Ungariei a lui Vladislav. În acest act, publicat în întregime în cartea lui Décsy Samuel despre «Istoria coroanei ungare» (pag. 154)¹ se spune, că după ce Regina Elisabeta a înstreinat din cetatea Vișegradului coroana ungară, cu care au fost încoronați toți Regii de până acuma, și și-a încoronat cu ea pe fiul ei de trei luni, fără in-

voirea și cooperarea țării, iar după aceea a amanetat coroana, și astfel nu este dată posibilitatea, ca ea să poată fi adusă îndărăt, în țară, — staturile și ordinele țării dispun, ca Regele Vladislav să fie încoronat cu coroana cea veche, de aur, «cu coroana fericitului Ștefan cel Sfânt, Regele, apostolul și protectorul nostru, care până acuma a fost păstrată ca relicvie sfântă în cutie, cu mare stimă», precum și cu celelalte insignii, cari nu au fost furate, anume: cu sabia, manthia, mărlul de aur al lui Ștefan, declarând totodată, că și coroana aceasta are aceeași putere, folos și eficacitate, ca cea dispărută, respective înstreinată, care dacă cumva nu ar mai putea fi recâștigată, să-și peardă orice putere și să fie înlocuită la toate încoronările următoare cu coroana cu care s'a făcut încoronarea de astădată.

Din cuprinsul acestui act de încoronare se vede destul de lămurit, că în vremile îndepărtate două coroane erau în țară: a Sfântului Ștefan, care se păstra ca sfântă relicvie în biserica catedrală catolică din Albaregală, și cea existentă și astăzi, de origine grecească. Regele Vladislav a fost încoronat la anul 1440 numai din necesitate cu coroana Sfântului Ștefan, fiindcă cealaltă era înstreinată, căci pentru actul de încoronare era destinată coroana aceasta furată. Regii cari au urmat după Vladislav încă s'au încoronat cu coroana Sfântului Ștefan, până la Mathia Corvinul, care a dat de urma coroanei celeilalte. Era la împăratul Frideric. Mathia Corvinul a răscumpărat-o dela el cu 60,000 de galbini, a adus-o în țară, a pus alte pietri scumpe în locul celor ce lipseau, și cu ea s'a încoronat de Rege al Ungariei, el și toți urmașii săi, până astăzi. Cumcă înădirea coroanei acesteia cu coroana cu adevărat a Sfântului Ștefan când s'a făcut, nu se poate constata. Nici aceea nu a putut fi constatată în mod definitiv, că prin cine, dela cine și când a fost primită coroana cealaltă, de origine grecească, coroana care formează partea de desupt, partea cea mai mare a sfintei coroane ungare. Scriitorii maghiari au discutat mult chestia aceasta, fără a-i fi putut da o deslegare mulțumitoare și acceptabilă.

Ori de unde și ori dela cine să-și aibă însă originea coroana ungară, ea e coroana sfântă a țării noastre, care sfințește pe Acela, pe capul căruia vine pusă; și-l sfințește prin perfecțiunea morală pe care o are, și care vine transmisă prin invocarea duhului sfânt și asupra celui chemat să pună pe cap această sfântă coroană.

Dar și după forma, greutatea și valoarea ei artistică se deosebește mult sfânta coroană ungară de alte coroane de ale Domnitorilor din lume. Ea e întreagă de aur masiv și cu pietrele scumpe și mărgăritarele de pe ea cântărește două kilograme și ceva, afară de cătușeala, care la fiecare încoronare se schimbă, trebuind să fie adaptată coroana după capul celui ce vine încoronat, ca să i se potrivească pe cap. Pe coroană sunt așezate 53 de safire, 50 de rubine, 1 smaragd și 338 de mărgăritare. Forma e impunătoare, executarea artistică din cele mai succese. Pe coroană (partea de desupt) se află chipurile arhanghelilor Mihail și Gavriil, cu inscripție grecească, apoi ale sfinților George și Dimitrie, tot cu inscripție grecească. Deasupra tuturor e Mântuitorul lumii, cu aureolă în jurul capului și cu degetul dela mâna dreaptă ridicat spre ceriu. De cealaltă parte a coroanei se află chipurile împăraților Mihail Duca și Constantin Porfirogenitul, cu inscripții grecești, de cuprinsul următor: «Mihail Duca, Regele Romanilor credincioși în Cristos» și «Constantin Porfirogenitul, Rege roman, născut din pat împărătesc».

Décsy Samuel crede și afirmă, că acest din urmă a fost fiul celui din-tâi, ridicat din partea tatălui său la rang de coregent, și că Mihail Duca a donat coroana aceasta frumoasă regelui ungar Geza, care a domnit în anii 1074—1077 și care s'a încoronat de Rege apostolic al Ungariei cu coroana aceasta, nu cu a lui Ștefan, primul rege ungar, primită dela Papa Silvestru II. Afirmarea poate să fie corectă și adevărată, pentru că cam în acelaș timp a domnit și Mihail Duca și Regele ungar Geza, decedat în mod subit după o domnie numai de trei ani.

Pe coroană mai este o inscripție grecească, de următorul cuprins: «Principelui credincios Geobiț (ceea ce înseamnă Geza), Regelui Turcilor». Partea de sus a coroanei e compusă apoi din cercuri de aur, cu chipurile sfinților apostoli și cu inscripții latinești. Partea aceasta e partea luată din coroana Sfântului Ștefan, primită dela Papa Silvestru II. Pe coroană se mai află și chipurile sfinților Cosma și Dămian, sfinți de ai bisericii ortodoxe.

Aceasta e sfânta coroană ungară, folosită la încoronarea de Regi în Ungaria, coroana, care nu pentru aceea e sfântă, pentru că ar avea ascunsă în ea cine știe ce putere miraculoasă, cum se credea în trecutul îndepărtat, ci pentru că ea simbolizează slintele promisiuni, pe cari și le-au făcut reciproc, în cursul vremii, Regii și poporul, acest din urmă că va fi cu supunere față de dispozițiile luate din partea Regilor, iar aceștia că vor fi slujitori credincioși și drepti ai popoului. Atâta putere morală e îngrămadită în sfânta coroană ungară, încât un palatin din vremile mai îndepărtate al țării noastre, Nicolae Garay, cu drept cuvânt a putut să spună contimporanilor săi în mai multe rânduri, că «principele încoronat cu această sfântă coroană e sfânt; și chiar dacă ar avea o fire animalică, vătămarea persoanei sale constituie păcatul cel mai mare». Această sfântă coroană va fi pusă Sâmbătă pe capul Maiestății Sale, Împăratului și Regelui nostru Carol.

Insigniile de încoronare.

Dar nu numai prin coroana, care li se pune pe cap, se deosebesc Domnitorii de ceialalți muritori din statele lor, ci și prin alte lucruri, cari asemenea simbolizează potestatea primită din grația dumnezeiască și din voia popoarelor asupra supușilor pe cari au să-i guverneze, după drept și dreptate. A avut și Regele Ștefan cel Sfânt, întemeietorul statului ungar, mai multe astfel de lucruri distinctiv, poate mai multe decât alți Domnitori, din alte țări, ai zilelor sale, cari toate s'au păstrat după moartea sa, iar dela trecerea sa între sfinți au fost declarate de relicvii sfinte și păstrate, împreună cu coroana sa regală, în biserica catedrală din orașul Albaregală. Unele s'au pierdut însă în cursul vremii, dar cele rămase se întrebuințează încă la încoronare, și acuma, precum întrebuințate au fost ele totdeauna și în trecut. Aceste relicvii sunt: bastonul de Rege (sceptrul), mărlul de aur, sabia, crucea apostolică, manthia, mănușile și cismele Sfântului Ștefan. Mănușile și cismele nu se mai folosesc la încoronare, celelalte însă toate. Vom vorbi pe rând despre ele.

Bastonul de rege.

Acesta ar fi să simbolizeze razimul, proptea pe care o are Domnitorul în jos, în alipirea și fidelitatea supușilor săi, dar reprezintă și puterea dată Domnitorului de a-și stăpâni supușii. Bastonul regal al Sfântului Ștefan se deosebește de al altor Domnitori din vremea sa. Nu e baston, ci mai mult buzdugan. E din argint, iar

la vârful de sus are un glob mărișor, în parte suflat cu aur. Apoi mai multe verigute, din care târnă în jos lăntulele mici de aur, care cu câte un globuleț mic de aur la sfârșit. Vârful de jos al bastonului are forma inimei și earăși e suflat cu aur. Din faptul, că în chipul de manthie Sfântul Ștefan nu e presat cu bastonul, ori buzduganul acestuia în mână, ci ține în mână o sulită, Décsy Samuel deduce, că bastonul nu e al lui Ștefan, ci al vreunui rege de târziu, ori chiar al vreunui Domnitor de înaintea lui, pentru că astfel de buzdugane erau în folosință numai la din Schitia. La nici un caz însă acest baston Regele Ștefan nu l-a primit dela Papa Silvestru II, deodată cu coroana. Prin punerea bastonului acestuia în mâna dreaptă a Regelui ungar care se încoronează, i se dă această putere, din partea țării, de a judeca pe supușii săi, însă după legile și obiceiurile țării.

Mărlul de aur.

După formă și executare, cu adevărat artistică, și acest mărl, ori globuleț de aur, se deosebește de ale altor Domnitori din zilele Regelui Ștefan pentru că Regele Ștefan a imitat și mai pe alții atunci, când și-a făcut și el un astfel de glob, pe care înăditășii săi în domnie nu-l aveau. Mărlul său de aur e împodobit cu multe petri scumpe și pe o parte pajura Ungariei, frumos executată, altă parte un crin cu trei ramuri, ceasta era floarea predilectă a Regelui Ștefan. Deasupra crinului e semnul iar în vârf crucea dublă apostolică. Simbolizează probabil învingerea gânilor prin creștinism. Mărlul rotund și însemnătatea sa ar fi să de a face atent pe Regele ce e încoronat, că precum globul se mișcă neavânduși siguranța și stabilitatea așa nesigură și rostogolitoare poate să fie și domnia Regelui și țara poate să fie ea de multe greutăți, și Regele nu ține bine și cu tărie în frânele guvernării, ci lasă pe stetașii săi să facă ce vreau și ce le plă-

Sabia Regelui Ștefan.

Se credea, că e cu adevărat sabia, pe care Regele Ștefan a purtat și anume, sabia pe care a încoronat atunci, când a plecat la luptă în contra principelui Kupa, care i-a devenit necredincios și s'a sculat cu oaste contra sa. După formă sabia însă e maghiară, ci germană, pentru că lungăreață, nu încovoiată, cum e și sunt sabiile maghiare și cele germane. E deci din zilele mai apropiate de noi. Mănerul și teaca sunt împodobite în catifea vișinie, și asemenea vișinie e și cureaua, ori încingătoarea. Sabia e cu două tăișuri. Să aibă faptul acesta ceva însemnătate? Poate că aceea, că cel ce o manuează trebuie să bage bine de seamă, căci cu un astfel de sabie se poate vulnera pe altul, cu celalalt însă se va vulnera pe sine! Cu sabia aceasta a Sfântului Ștefan promovea Regele pe cavalerii pintelului de aur și cu ea face cele patru tăeturi în aer în p.tru direcțiuni, pe colina de la încoronare pe care o urcă călare. Sabia leagă, după punerea coroanei pe cap, primatele catolic. Cele patru tăeturi făcute în aer înseamnă, că Regele gata a scoate sabia oricând pentru apărarea hotarele țării în contra oricărui dușman, vină el din orice parte. Regele seamnă însă și aceea, că asupra boiului Regele dispune, el e îndreptățit să scoată sabia și să cheme pe ceialalți sub arme, atunci când află de bine.

Crucea apostolică.

Crucea aceasta dublă Regele Ștefan a primit-o dela Papa Silvestru II deodată cu coroana. E din argint masiv. Prin ea Papa a dat Regelui Ștefan

¹ «A magyar szent koronának és ahöz tartozó tárgyaknak története», de Décsy Samuel. Viena, 1792.

putere apostolică de a crea în țara sa în liberă voie mitropolii, episcopii, mănăstiri, etc. tot ce e în folosul și spre binele bisericii catolice. Și i-a dat permisiune, ca crucea aceasta, ca semn al demnității apostolice, ori unde ar merge să o iee cu sine și să fie purtată înaintea sa, întocmai cum se poartă și înaintea Papei, de către un episcop călare, când Papa merge dintr'un loc într'altul. Crucea aceasta s'a perdut însă în cursul vremii; dar sfaturile și ordinele țării au făcut alta la fel cu cea dispărută, și aceasta se folosește la încoronări. O duce înaintea Regelui ce e de încoronat cel mai tânăr episcop catolic, călare pe cal alb, când Regele merge la colina de încoronare.

Manthia Regelui Stefan.

Manthia Regelui Stefan e asemănătoare într'u toate aceluia pe cari le au Arhierii noștri. E lungă de atinge pământul și e cu adevărat de pe vremea Regelui Stefan. Dar nu Stefan a purtat-o, ci el, cu Regina Gizela, soția sa, a făcut-o în anul 1031 pe seama bisericii catedrale catolice din Alba-regală. A fost deci manthie de Arhieru catolic din Alba-regală. După moartea Regelui Stefan și după trecerea sa între sfinți manthia încă a fost declarată de relicvie sfântă și păstrată împreună cu celelalte la loc sigur. Mai târziu s'a luat apoi hotărâre din partea mai marilor țării, ca ea să fie întrebuințată la încoronarea de Regi ai Ungariei, în felul cum se folosește și astăzi.

Manthia e din mătășă grea, de culoare purpurie, dar acum cam ștearsă. La gât are copcii de aur. Intreaga manthie, împreună cu gulerul lat, care atarnă în jos, e plină de chipuri, de paseri și de flori, toate cusute în mod artistic cu mătășă și cu fir de aur. Manthia e împărțită în patru câmpii, despărțite una de alta prin câte o betelie lată, la margini cu șinoare de aur. Pe guler sunt brodate diferite flori și paseri, iar pe câmpia primă, cea de jos, e chipul Mântuitorului lumii, în mâna dreaptă cu crucea, în cea stângă cu sfânta cuminecătură. Capul său e încunjurat de raze de soare, iar cu piciorul drept e pe un leu, cu cel stâng pe un bălaur. Poartă inscripția aceasta, brodată cu litere verzi de mătășă în limba latină: «*Cristos se preamărește după învingerea dușmanilor săi*». La dreapta e chipul sfintei fecioare Maria, la stânga a evangelistului Ioan, lângă fiecare aflându-se câte un înger cu aripi. Inscriptie latinească are și chipul Mariei și al lui Ioan. Pe betelie sunt chipuri de îngerași, iar în câmpia a doua se află chipurile prorocilor din vechiul testament, 17 la număr, între ei însă și chipul Mântuitorului, cu inscripția latină: «*Inceputul și sfârșitul*». Mai sunt și alte două inscripții latinești, anume: «*Bisericii romane și Reginei ceriurilor, fericitei fecioare Maria, protectoara acestei țări luptătoare*», apoi: «*Regele Regilor, binecuvântatul învingător al lumii acesteia, binecuvântata fecioară Maria, Regina îngerilor*». Prorocii au câte o mână ridicată spre ceru, iar în cealaltă țin câte o carte închisă.

Pe betelia care desparte câmpia a doua de a treia, sunt brodate cu mătășă verde, în limba latină, următoarele: «*Această manthie pontificală au făcut-o și donat-o bisericii Sfintei Marii din Albaregală Regele Stefan și Regina Gizela, în anul 1031*». În câmpia a treia e iarăși chipul lui Cristos, șezând pe tron, cu două degete dela mâna dreaptă ridicate spre ceru, iar în mâna stângă cu o carte închisă. La dreapta și la stânga sa sunt câte șase biserici cu câte două turnuri, și în fiecare biserică câte un apostol, propovăduind sfintele învățături ale lui Cristos. În fine în câmpia a patra, cea mai de sus, între porumbei și flori e chipul

Regelui Stefan, într'o mână cu sulița, în cealaltă cu mărul de aur, iar pe cap cu coroana împodobită cu trei crini, și chipul Reginei Gizela, asemenea cu coroană cu trei crini pe cap, iar în mâna dreaptă ținând un turn, al bisericii catedrale din Vesprim, de ea zidită. Intre ei fiul lor, Eméric, iar de-a dreapta și de-a stânga mai mulți sfinți mucenici, fiecare cu câte o suliță în mână.

Aceasta e manthia Sfântului Stefan, după descrierea făcută de Décsy Samuel, în cartea amintită mai sus. Ceice vor participa la încoronarea de Sâmbătă vor avea prilej a se convinge, dacă descrierea e exactă ori nu. Mănușile Sfântului Stefan sunt din piele galbină de cerb, iar cismele din piele galbină de cordovan, cu tureci scurți. Nu se mai folosec la încoronare, nici mănușile, nici cismele, dar s'au folosit în trecut.

Steagurile.

Tot de insigniile de încoronare se țin și cele unsprezece steaguri, cari vin purtate sub decursul actului de încoronare de stegarii anume designați în scopul acesta din partea Regelui, la propunerea guvernului ungar. Ele sunt steagurile țarilor, cari acum fac parte din statul unitar ungar, și ale țarilor, cari au făcut altădată, în trecutul îndepărtat, parte întregitoare din statul nostru, și sunt următoarele: steagul Ungariei, al Ardealului, al Croației, al Slavoniei, al Dalmației, al Galiei, al Lodomeriei, al Bosniei (Ramei), al Serbiei, al Cumaniei (României) și al Bulgariei. Steagurile nu sunt din zilele Regelui Stefan cel Sfânt, ci toate din vremile de după el.

Guvern nou în Austria. Incercările domnului Dr. Alexandru Spitzmüller de a-și compune un cabinet parlamentar austriac, n-au dus la rezultatul dorit și astfel misiunea sa a eșuat. A redat însărcinarea primită monarhului, care apoi a incredințat cu formarea guvernului austriac pe contele Ciam Martinic. Acesta a primit însărcinarea și și-a format cabinetul, intrat deja în funcție. Noul guvern austriac a publicat o declarațiune, în care accentuează, că s'a format cu intențiunea de a reintroduce stările normale în parlament și cu misiunea de a face prelungirea inovelei economice cu Ungaria. Noul prim-ministru austriac aparține naționalității cehe.

Ministru nou de externe. Baronul Stefan Burian s'a retras din postul de ministru de externe al monarhiei austro-ungare, iar Maiestatea Sa, Impăratul și Regele Carol, a numit în locul său ministru de externe și ministru al casei domnitoare pe contele Otocar Czernin, fost ambasador austro-ungar în București, până la intrarea României în război în contra puterilor centrale. Baronul Stefan Burian a primit de nou postul de ministru comun de finanțe, în care s'a aflat mai înainte, după ce principele Hohenlohe s'a retras din acest post.

Guvernul român nu s'a retras. Prin Anglia vine știrea, că ministrii români cari și-au fost înaintat demisia, și-au revocată eu earăși, și astfel guvernul domnului Ionel I. C. Brătianu rămâne la post și pe mai departe. Poate să rămână, acum, când țara e aproape întreagă perdută. Nu era mai bine, dacă rămânea țara și se ducea guvernul. Înainte cu doi ani, când nu vânduse încă interesele României și ale românismului întreg Rusiei, celei mai mari și mai neîmpăcate dușmane a neamului românesc?

Noul împrumut de război. Terminul pentru facerea de subscrieri la al cincilea împrumut ungar de război a expirat în 22 Decembrie nou, dar în vederea faptului, că comunicația cam greoaie din țară de o parte, de altă parte doliul pentru decedatul Impărat și Rege Francisc Iosif I și pregătirile ce se fac pentru încoronarea Maiestății Sale, Regelui Carol, au împedat pe mulți într'u realizarea intențiunii de a subscrie la acest nou împrumut de război, — domnul ministru de finanțe a prelungit termenul de subscriere până la 10 Ianuarie 1917. Ceice pot, grăbească deci și facă-și datorița față de patrie și pe calea aceasta.

Nota lui Wilson. Presidentul statelor-unițe americane a adresat notă diplomatică tuturor statelor aflătoare în război, recercându-le să caute ocaziunea de a-și comunica reciproc, precum și statelor neutrale, condițiile sub cari sunt aplicate să lege pace. Domnul Wilson își exprimă părerea în nota sa, că pacea e mai aproape decum s'ar crede, pentru că dacă ambele grupări poartă războiul pentru asigurarea existenței popoarelor mici, cum se afirmă, atunci bazele înțelegerii sunt date, după scopul urmărit e același. De aceea e de părerea, că puterile aflătoare în război au să-și precizeze condițiile pe baza cărora s'ar putea iniția pertractările de pace. Presidentul statelor unițe americane nu face propunere formală în chestia aceasta, ci dă celor interesați numai ideea, care acceptată din partea lor, poate să ducă ușor la mult dorita pace.

Războiul.

Dela frontul apusean se comunică, cumcă în general activitatea dușmanului n'a eșit din cadrele obicinuite. Pe unele locuri focul de artilerie a fost însă mai viu ca de obicei. La frontul răsăritean trupele de sub comanda principelui Leopold de Bavaria au respins la Lysiec mai multe atacuri rusești, iar trupele de sub comanda Arhiducelui Iosif, aflătoare pe la Sosmező, în valea Oituzului, au silit pe Ruși să se retragă. În România s'au desvoltat lupte noi, încă în curgere. La frontul italian și în Macedonia nu s'a întâmplat nimica deosebit.

NOUȚĂȚI

Serviciu divin în catedrală. Sâmbătă, în ziua încoronării Maiestății Sale, Monarhului, de Rege apostolic ungar, se va celebra, la orele 10, sfânta liturgie în catedrala noastră, la care serviciu divin vor participa credincioșii bisericii noastre și elevii români de legea ortodoxă dela toate școalele publice din Sibiu.

Parastas pentru Șaguna. La ziua Sf. Andrei, Eșeciența Sa, mitropolitul nostru Vasile, a dorit să officieze parastas pentru od hna sufletului marelui mitropolit Andreiu. Fînd însă reținut de lucrările comisunii pentru redactarea literelor de inaugurare pentru încoronarea regelui nostru Carol al IV-lea, parastatul l-a săvârșit în biserică din Oradea mare P. C. Sa, Dr. Eusebiu R. Roșca, Arhimandrit, director seminar al, asistat de asesorii consistoriali: Lazăr Triteanu și George Tulbure, de presbiterii Vasile Popoviciu și Dr. Vasile Stan și de diaconii Dr. Octavian Costea și Dr. George Comșa. Au fost de față profesorii secției teologice al seminarului „Andreian” elevii din secția teologică, mai mulți preoți și credincioși de ai parohiei din Oradea mare-oras. Răspunsurile le-a dat corul elevilor din secția teologică sub conducerea profesorului Timotei Popovici.

Arhiducii la încoronare. Vor participa la festivitățile de încoronare din 30 Decembrie c. 36 de membri ai familiei domnitoare, arhiduci și arhiducese. Acei membri, cari nu-si au locuința în Budapesta, au sosit acolo ieri și alaltieri.

Asentare. O nouă asentare a celor născuți între anii 1892—1898 se face în zilele de 8—20 Ianuarie 1917. Amănunte se sînt în afișele publicate în toate comunele.

La încoronare. Comitatul nostru, ca și celelalte comitate, a trimis cinci chilograme de pământ pentru colina de încoronare. Pământul, în acest scop, a fost scos dintr'un tranșeu al Dumbrăvii sibiene, într'u pomeniirea luptei dela 26 Septembrie 1916. Sibiul și comitatul său va fi reprezentat la încoronare, cum am mai spus, prin comitele suorem Walbaum, primarul Dörr, subnotarul Herbert și câte 2 trimiși din fiecare cerc.

† Avram Stanca, parohul ortodox rom. al Petroșanilor, a adormit în Domnul în Sebeșul-săseșc, Duminecă, în 11/24 Decembrie, împărțit cu sf. taine, după grele chinuri îndelungate, în vîrstă de 73 de ani, în anul al 42-lea al fericitei sale căsătorii și în al 41-lea al preoției sale. Rămășițele sale pămăntești s'au așezat pentru vecinică odihnă

din biserică cea nouă Marți în 12/26 Decembrie la ora 1 p. m. în cimterul bisericii ort.-rom. din Sebeșul-săseșc. Odihnească în pace!

Distincție. Maiestatea Sa, Domnitorul Carol, a conferit fostului ministru președinte austriac Körber briliantele la marea cruce a ordinului leopoldin.

Advocat nou. Domnul Dr. Parteniu Barbu, jude regesc pensionat, avocat, aduce la cunoștință, că a deschis cancelarie avocatescă în Kolozavár (Cluj) strada Szent-egyház Nr. 10.

Călătorii și alimentele. În urma hotărârii oficiului de aprovizionare, persoanele care călătoresc la stațiuni dela frontieră sau dincolo de frontieră, sunt îndreptățite să-si ducă o cantitate de alimente pe trei zile, iar cei ce călătoresc între frontierele țării, pot duce cu sine pe tren atât, cât au dreptul de a cumpăra pentru aprovizionarea proprie.

Noul împrumut de război. Ni se comunică, cum că la cassa de păstrare (Reuniune) din Săliște s'au făcut următoarele subscrieri la împrumutul al cincilea de război: Obligațiuni de 5 $\frac{1}{2}$ la împrumutul amortisabil s'au subscris în sumă de 259.000 coroane și obligațiuni de 6% la împrumutul ce rentă 68.150 coroane. La oaltă 327.150 cor. La toate cele cinci împrumuturi ungare de război s'au subscris la institutul numit 1,518,300 coroane, din care sumă 300.000 le-a semnat institutul pentru portofoliul propriu.

Se scot din circulație. Dela oficiul poștal primim următoarele: Cu ziua de 31 Decembrie 1916 nu mai au valoare: marcele postale a 1, 12, 16, 30, 35, 50, 60 fileri și a 5 coroane; corespondențele postale închise a 6 și 10 fileri; corespondențele postale simple a 5 fileri și cu răspuns; cartele a 5 fileri de provocare pentru plățirea dării; blanchetele de informațiune la Crucea Roșie a 5 fileri; plicurile postale a 10, 16 și 35 fileri; blanchetele de telegrame închise a 62 fileri; blocurile de marce a 5 și 10 fileri; toate marcele de ajutor în război și cartele postale de felul acesta. Blanchetele și marcele sus înșirate nu se mai admit, cu ziua de 1 Ianuarie 1917, pentru francare și nu se primesc nici pentru a fi schimbate cu altele.

Poșta redacției.

Domnului S. S. în Ocolul-mic. Cărți se pot comanda acum și cu rambursă dela librăria arhidiecezană. Comandele se efectuează cu promptitudine.

Calendarul Asociațiunii pe anul 1917.

A eșit de sub tipar și se poate procura dela biroul Asociațiunii, Strada Șaguna Nr. 6 în Sibiu — Nagyszeben: *Calendarul Asociațiunii pe 1917*. Se vinde cu prețul de 60 fil. plus 10 fil. porto postal. Librăriilor și altor revânzători, la comande mai mari, li se dă rabatul convenit.

Calendarul Asociațiunii e cel mai bogat în cuprins și cel mai bine întocmit pentru trebuințele de tot felul ale poporului nostru.

Pe lângă însemnarea zilelor și serbătorilor de preste an, arată umblarea vremii și semnele de timp, întunecimile de soare și de lună, și cuprinde povețe economice pentru fiecare lună.

Cuprinde mai departe: taxele de poștă și telegraf, taxele de timbre și mărcile postale după tarifa cea nouă; tabela pentru socotirea intereselor, și tîrgurile.

Calendarul Asociațiunii cuprinde o lectură bogată și aleasă: Povestiri frumoase, sfaturi înțelepte, pilduri folositoare, poezii, proverbe și glume de tot felul, toate scrise și întocmite pentru înțelesul tuturor.

Calendarul e înfrumusețat cu 15 chipuri dintre cele mai alese: Regele cel mort Francisc Iosif I, Regele actual Carol IV, și Regina Zita; Mitropolitul Ioan Meșianu, Episcopul Dr. Vasile Hosszu, poetul Andreiu Mureșianu, fostul director al gimnaziului din Brașov Virgil Onițiu, colonelul Dănilă Pop, vice-coloneli Victor Russu și Ioan Voicu, și altele.

Calendarul Asociațiunii să nu lipsească din nici o casă românească, și fiecare Român să-și țină de datoriță a avea la casa sa un sfătuitor bun și înțelept, cum e Calendarul Asociațiunii pe anul 1917.

Cei ce doresc să aibă Calendarul Asociațiunii, să grăbească a-l comanda dela

«*Biroul Asociațiunii*»,

Nagyszeben—Sibiu, Str. Șaguna 6.

Nr. 386/916. (186) 2-3.

Concurs.

Pe baza deciziei Consistorial Nr. 7324/916 pentru întregirea parohiei de cl. III-a Pișchint, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dela stat. Concurenții să-și asteară cererile instruite conform normelor în vigoare, în termenul prefapt, subsemnatului oficiu protopresbiterial și până inclusive 8 zile înainte de alegere să se prezinte poporului în biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Orăștie, 1 Decembrie 1916.

Oficiul protopresbiterial al Orăștiei în conțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Vasile Domșa protopresbiter.

Nr. 336-319/916. (146) 2-3.

Concurs.

Pentru întregirea postului învățătoresc al III-lea la școala conf. rom. gr.-or. din Valdel și pentru întregirea postului învățătoresc la școala din Gelmar, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu postul din Vaidei sunt: 100 cor. dela biserică și cvartir modern în edificiul școlii, salariul legal restant este votat dela stat ca ajutor sub Nr. 130,607/915 ministerial.

Emolumentele împreunate cu postul din Gelmar sunt: 240 cor. dela biserică și cvartir cu grădiniș, iar salariul legal restant este votat dela stat ca ajutor și se va lichida îndată după ocuparea postului.

Cei aleși sunt obligați a conduce și a cânta cu elevii răspunsurile liturgice în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs instruite conform legilor au a se trimite în termenul prefapt subsemnatului oficiu protopresbiterial și concurenții să se prezenteze până inclusive 8 zile înainte spre a se face cunoscuți în biserică.

Orăștie, 1 Decembrie 1916.

Oficiul protopresbiterial al Orăștiei.

Vasile Domșa protopresbiter.

„AGRICOLA“, societate economică pe acții în Hunedoara.

Anunț.

Anunțăm onorații noștri depozitanți, că etalonul depunerilor îl reducem cu începerea din 1 Ianuarie 1917, până la alte dispoziții, dela 6% la 5%.

Darea după interese o plătește institutul.

Hunedoara, 5 Decembrie 1916.

(188) 1-1 Direcțiunea.

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprind: Rugăciune de dimineața; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeu“, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată în coloare roșie și vânată cu 30 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletști ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din război, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Calendarul arhidiecezan pe anul 1917

cu Șematismul autentic al bisericii ortodoxe române din Ungaria și Transilvania. Partea literară conține lucrări foarte interesante, și anume: † Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Mețianu (moartea și înmormântarea sa), de T. V. P. — Tot merge omul..., de P. Dulfu. — Arhiepiscopul și Mitropolitul Vasile Mangra, cu portretul nou al Înalt Preasfinției Sale, (alegerea, hirotonirea și instalarea sa), de T. V. P. — Meditații..., de Al. Munteanu a. I. V., protopop. — Preoțimea în serviciul statisticii, de Dr. Gh. Comșa. — Din război (sonet), de V. S. — Jerfa (poveste spaniolă). — Cugetări. — Rugăciune (fragment), de I. A. Lăpădatu. — Casa cu stăfii (episod din războiul de astăzi). — Gânduri și sfaturi, de N. I. — Târgurile. — Anunțe. — Catalog de cărți bisericești, didactice și tipărituri, cari se află de vânzare la Librăria arhidiecezană. — Lista manualelor didactice, admise de Consistorul arhidiecezan, spre a fi întrebuințate în școlile confesionale greco-orientale române din arhidieceza Transilvaniei. — Tipărituri pentru școale și biserici.

Prețul 1 Cor. 50 fil, plus porto poștal 30 fil.

Cancelaria advocațională

Dr. Al. Vasilie,

str. Pintenului Nr. 24, Sibiu,

deschisă iar, primește apărări și în cauze militare.

(Locuința pe Neustift Nr. 7).

(187) 1-3

A apărut în editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane:

R. Ruiz Amado:

Secretul succesului

convorbiri teoretice și practice cu tinerii de 15-20 ani, traducere de Vasile Stan, profesor la seminarul „Andreian“. Cuprinsul: Succesul și fericirea. Problema succesului. Idei atavice. Zeificarea succesului. Zodia. Periodul fatal. Planul de luptă. Nu fumezi? Încă o țigareta...? Până-relele de beutură. Vorbele obscene. Steagul celor șapte voinici. Timpul e aur. Lectura. Jocurile. Sportul. Prietini Cavalierism și Donchișotism. Viermele neadormit. Orientări. O putere... Nobleța adevărată. Inclinațiile și destoiniciile. Concurența socială. Capitalul celor demosteni. O obiecțiune și o părere. Chemarea dumnezeiască. Munca. Impărțirea timpului. Statornicia. Impărțește ca să învingeri. Puterea de sus Adaus: Sfaturile unui părinte către fiul său

După cum se vede din acest cuprins bogat, Secretul succesului e o contribuție însemnată la literatura noastră pentru tineret, astăzi destul de săracă.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu, exemplarul broșat (280 pagini format 8°) cu 2 coroane.

Revânzătorilor se dă un rabat de 20%.

A apărut:

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. români în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineața; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluește mă Dumnezeu“ etc.; Simvolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărțirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărțirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 50 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit

revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolitan al Românilor gr.-or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ συμβολικὰ βιβλία“. Atena. 1883.

În această ediție, bine îngrijită și din punct de vedere al limbii, pe lângă „Prefața“ revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și izvoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea“ arhimandritului Filaret Scriban, împreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la această carte simbolică.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană și se vinde broșată, cu prețul de 2 cor. 50 fil.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian redactorul „Telegrafului Român“ a apărut

Evangelia ca bază a vieții,

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: Principiile fundamentale ale civilizației. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană din Sibiu. Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri plus 15 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

În „Biblioteca meseriașilor români“

au apărut:

- Nr. 1. A. Kotzebue: Nepotul răsfățat, farsă în 5 acte (după o traducere a lui Ioan St. Șuluțiu, prelucrată de T. V. Păcățian) —60
Nr. 2. I. Neștoy: Pribegii, comedie din viața meseriașilor în două acte, localizată de Dr. Seb. Stanca. —50
Nr. 3. Carol F. Pfau: Tânărul editor, îndreptar pentru începători și pentru cei ce voesc a se ocupa cu editura, trad. de Radu P. Barciuanu. —60
Nr. 4. Ioan Lupean: Bucoavnă n'a învățat și umblă la înșurat, sau Vlăduțul mamei. —40
Nr. 5. Iuliu Crișan: Carierele vieții. Partea I. Carierele economice, industriale și comerciale. —60
Se pot procura dela Librăria arhidiecezană, Sibiu.

La Librăria arhidiecezană

se vând cu preț redus:

I. Recvizite pentru fizică.

Table listing various scientific instruments and their prices, such as Instrument arhimedic, Glob de aramă, Scripeț, etc.

II Tabele de intuițiune.

Table listing various educational materials and their prices, such as Modelul mașinei de aburi, Să ne ferim de beuturi spirtuoase, Urmările beției, etc.

Biblioteca

„Reunionei române de agricultură din com. Sibiu“

- Nr. 1. Tinerea vitelor, de E. Brote K —24
2. Trifoiul, de Eugen Brote. —24
3. Păsirea pomilor, de Dem. Comșa —24
4. Legea veterinară, de inv. Muntean. —80
5. Insoțirile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote. 16
6. Cartea stuparilor săteni, de Romul Simu. —70
9. Povețe pentru stăpînirea gîndacilor de Maiu. —10
10. Darea pe vinuri și favorurile (tlesmirile) ce face legea în privința ei proprietarilor de vii. —
11. Povețe pentru apărarea împotriva gîndacilor, cari sfredelesc mugurii. —10
12. Scurtă povățuire la stăpînirea șoarecilor de câmp. —10
13. Cum să îmbiătăm orzul de bere. —18
14. Viierul român sau Noua cultură a viilor, de Nicolau Iosif, favițător. —70
15. Nutrirea animalelor de casă, de Aurel Costiuc. Op. premiat. Cu 6 ilustrații în text. 150
16. Cuvinte de îmbărbătare pentru Serbarea pomilor și a paserilor. —20
17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kern. —10
18. D'ale Pomăritului, sfaturi întocmite de Astra Hodoș. —25
19. Cîteva rele încuibate în populațiunea dela sate de Dr. Ion Bucur, medic. —30
20. Nimicirea șoarecilor de câmp, îndrumări prelucrate după instrucție ministerială. —20